

På baksidan beskrivs Newtons metod för att finna (approximativa) gemensamma lösningar till n ekvationer med n okända.

- Om 1) Antag, att $g(u, v)$ är av klass $C^2(\mathbb{R}^2)$ och v10 harmonisk, så $\partial^2 g / \partial u^2 + \partial^2 g / \partial v^2 = 0$: hela uv -planet. Låt $h(x, y) = g\left(\frac{x}{x^2+y^2}, \frac{-y}{x^2+y^2}\right)$. Då är även $h(x, y)$ av klass $C^2(\mathbb{R}^2 \setminus \{(0, 0)\})$. Visa att h är också harmonisk, dvs. att $\partial^2 h / \partial x^2 + \partial^2 h / \partial y^2 = 0$ för $(x, y) \in \mathbb{R}^2 \setminus \{(0, 0)\}$.
- 2) Låt $f(t)$ vara en funktion av klass $C^2(\mathbb{R})$, som satser den ordinära differentialekvationen $4t \cdot f''(t) + 6f'(t) - f(t) = 0$. Visa att i så fall satser funktionen $u(x, y, z) = f(x^2 + y^2 + z^2)$ den partiella diff.ekvationen $\partial^2 u / \partial x^2 + \partial^2 u / \partial y^2 + \partial^2 u / \partial z^2 = u$. (På detta sätt kan en (svår) PDE där vi söker en funktion av flera variabler ibland omvandlas till en (enklare) ODE, där vi söker en funktion av endast en variabel.)
- 3) Låt $f(x, y) = \ln x + e^y + \sin(xy)$.
- Bestäm tangentlinjen till kurvan $\{(x, y) \in \mathbb{R}^2 \mid f(x, y) = 1\}$ i punkten $(1, 0)$.
 - Bestäm tangentplanet till ytan $\{(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 \mid f(x, y) = z\}$ i punkten $(1, 0, 1)$.
- 4) Vi studerar ytan $xyz = 2$ i 1:a oktalet (där $x, y, z > 0$). Om vi tar en godtycklig punkt på ytan, så kommer ytans tangentplan i punkten att begränsa en tetaedr till sammans med de tre koordinatsplanen. Visa att volymen hos denna tetaedr är oberoende av i vilken punkt på ytan vi tar tangentplanet samt bestämma volymen. (En tetaedr med basarea A och höjd h har som bekant volymen $V = Ah/3$.)
- Demo: 12 Ch 3 (Challenging Problems). Detta är den 3-dim. analogin till ex. 10 i kap. 12.5. Hentalen för fredag v11 på insidan.

Fr: 1) Vi studerar en triangel OPQ.
 vII därför är P fix i origo, P rör sig på cirkeln $x^2 + y^2 = 25$
 och Q rör sig på Cartesii blad $x^3 + y^3 - 9xy = 0$.

I ett visst ögonblick är P i punkten $(4, -3)$ och rör sig längs cirkeln så dess vertikala hastighet är 4
 (längdenheter per tidsenhet), medan Q är i punkten $(4, 2)$

och rör sig längs Cartesii blad så dess horisontella hastighet är 4 (längdenheter per tidsenhet). Då är trianglens area 20 (arealenheter) i det aktuella ögonblicket.

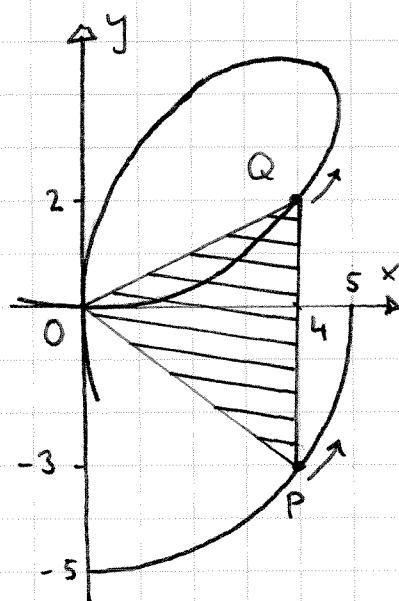
- Hur stor är P:s horis. hastighet (längdenh. per tidsenh.) i det aktuella ögonblicket?
- Hur stor är Q:s vert. hastighet (längdenh. per tidsenh.) i det aktuella ögonblicket?

c) En triangel med hörnpunkterna O(0,0), P(a,b) och Q(c,d) har som bekant arean $A = |ad - bc|/2$.

Hur stor är trianglens åndringshastighet (arealenheter per tidsenhet) i det aktuella ögonblicket?
 Ökar eller minskar arean just då?

2) Låt $T(x, y, z) = x^2 + 2y^2 - 3z^2 + 3xy + \ln(x^2 + y^2)$.

- Bestäm T:s gradient ∇T .
- Visa att $\partial^2 T / \partial x^2 + \partial^2 T / \partial y^2 + \partial^2 T / \partial z^2 \equiv 0$ (T harmonisk)
- I vilken riktning ökar T fortast i punkten $(0, 1, 2)$ och hur fort ökar T i den riktningen i den punkten?
- Hur fort ökar T i riktning mot origo i punkten $(0, 1, 2)$?
- Bestäm Taylorspolynomet $P_2(x, y, z)$ av grad 2 av funktionen T utvecklad i punkten $(a, b, c) = (0, 1, 2)$. Lämna P_2 med potenser av $x (= (x - 0))$, $y (= (y - 1))$ och $z (= (z - 2))$ i stället för att skriva ut det i potenser av x, y och z .

3a) Visa att elevationen $F(x, y, z) = z \cdot e^x + 2 \cos(yz) = 0$ bestämmer funktionen $z = g(x, y)$ implicit i en omgivning av punkten $(0, 0, -2)$. Bestäm g :s MacLaurin-polynom av grad 2 (dvs. Taylor-polyn. utvecklat i origo).

b) Visa att ekvationerna $F_1(x, y, z) = xy + e^{yz} + x^3z - 3 = 0$ och $F_2(x, y, z) = \cos(y^2z) + \ln(y + xz) + x^2 - 5 = 0$ bestämmer funktionerna $x = g_1(y)$ och $z = g_2(y)$ implicit i en omgivning av punkterna $(2, 1, 0)$. Bestäm 1:a gradens Taylor-polynom av funktionerna g_1 och g_2 utvecklade i punkten $y = 1$. (På motsvarande sätt kan man även bestämma Taylor-polynom av högre grad av funktionerna g_1 och g_2 utvecklade i $y = 1$.)

4) Antag att $F(x, y, z)$ är en funktion av klass $C^1(\mathbb{R}^3)$, att $F(x_0, y_0, z_0) = 0$ och att $\frac{\partial F}{\partial x}$, $\frac{\partial F}{\partial y}$ och $\frac{\partial F}{\partial z} \neq 0$ i punkten (x_0, y_0, z_0) , så elevationen $F(x, y, z) = 0$ bestämmer funktionerna $x = X(y, z)$, $y = Y(z, x)$ och $z = Z(x, y)$ implicit i en omgivning av punkten (x_0, y_0, z_0) . Visa att i så fall är $\frac{\partial X}{\partial Y} \cdot \frac{\partial Y}{\partial Z} = -1$

$$\frac{\partial y}{\partial z} \frac{\partial z}{\partial x}$$

(och bli eventuellt av med en fördom).

Demo: Halvklotet $x^2 + y^2 + z^2 \leq 25^2$, $z \geq 0$ har i

punkten (x, y, z) densiteten $\delta(x, y, z) = 1 = 9x + 12y + 25z + 375$ (godtyckliga enheter).

Vi bestämmer alla kritiska punkter för δ i kroppen, på de två begränsningsytorna samt på begränsningsytornas gemensamma begränsningskurva. I vissa avgor vi var δ är högst resp. lägst samt hur hög densiteten δ är där.

Nedan beskrivs Newtons metod för att finna (approximativa) gemensamma lösningar till n ekvationer med n obekanta. Detta är en utvidgning av kap. 4.6, då vi hade 1 ekvation med 1 obekant och även av kap. 13.6 i Adams, där man arbetar med 2 ekvationer och 2 obekanta.

Newton's metod för n ekvationer med n variabler:

Om $f_1, f_2, \dots, f_n : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ är n st. funktioner av n variabler (som vi tänker oss bildar en n -kolumnvektor) och vi söker en lösning till

$$\begin{cases} f_1(\bar{x}) = 0 \\ f_2(\bar{x}) = 0 \\ \vdots \\ f_n(\bar{x}) = 0 \end{cases} \quad (\text{ett ekvationssystem med } n \text{ ekvationer och } n \text{ obekanta})$$

Kan iterationsschema

$$\begin{aligned} \bar{x}_{m+1} &= \begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} = \bar{x}_m - (\mathcal{J}(\bar{x}_m))^{-1} \begin{pmatrix} f_1(\bar{x}_m) \\ \vdots \\ f_n(\bar{x}_m) \end{pmatrix} = \text{Matris-} \\ &= \begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial x_1}(\bar{x}_m) & \cdots & \frac{\partial f_1}{\partial x_n}(\bar{x}_m) \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial f_n}{\partial x_1}(\bar{x}_m) & \cdots & \frac{\partial f_n}{\partial x_n}(\bar{x}_m) \end{pmatrix}^{-1} \begin{pmatrix} f_1(\bar{x}_m) \\ \vdots \\ f_n(\bar{x}_m) \end{pmatrix} \end{aligned}$$

med lämpligt begynnelsevärdet \bar{x}_0 (en n -kolumnvektor) konvergerar till ett gemensamt nollställe för de n st. funktionerna f_1, f_2, \dots, f_n .

Precis som i fallet med 1 ekvation med 1 variabel kan Newtons metod också divergera. Konvergens förutsätter bra begynnelsevärdet, men om Newtons metod konvergerar, tenderar den att konvergera snabbt.